

Ο Κοινωνικός Ρόλος της Ε.Μ.Ε.

Η αντιπαράθεση για τον κοινωνικό ρόλο της Ε.Μ.Ε. γενικά, αλλά και όπως εξειδικεύεται στη Μαθηματική Εκπαίδευση, κρατάει δεκαετίες.

Η «φυσιολογική» εσωτερίκευση στην Εκπαίδευση του ταξικού ανταγωνισμού και ειδικά όπως αυτός έχει ιστορικά διαμορφωθεί και συνεχίζει να διαμορφώνεται στον Ελληνικό κοινωνικό-οικονομικό σχηματισμό, έχει σαν συνέπεια το σχηματισμό ενός δίπολου. Ελιτισμός από τη μια, αποξένωση-αποστροφή για τη γνώση στο άλλο άκρο.

Αυτό το δίπολο, είναι ιδιαίτερα έντονα και χαρακτηριστικά ιχνογραφημένο σε όλη την έκταση της Μαθηματικής Εκπαίδευσης και διαμορφώνεται από «έξω προς τα μέσα», όπως ο κοινωνικός ανταγωνισμός εισβάλλει στην εκπαίδευση. Γι' αυτό είναι και σχετικά ανεξάρτητο από αναλυτικά προγράμματα και μεταρρυθμίσεις.

Κοινωνικός ρόλος της Ε.Μ.Ε. που θέλει να στέκεται δίπλα στο λαό, στο επίπεδο της γνώσης, σημαίνει αντιπαράθεση με αυτό το δίπολο, ανάδειξη της ταξικής ουσίας του, αποκάλυψη των συμφερόντων που, παρά τις «παιδαγωγικές» υποκρισίες, το συντηρούν, το προωθούν, το αναπαράγουν. Αυτό το δίπολο δεν μπορεί να καταργηθεί χωρίς γενικότερες κοινωνικές-προοδευτικές ανακατατάξεις, αλλά η σύγκρουση με αυτό συνδέει κοινωνικά το «Μαθηματικό σώμα» με τους αγώνες του λαού μας.

Αυτή είναι η ουσία και το ζητούμενο, μιας προοδευτικής στροφής στην Ε.Μ.Ε.

Το «καθεστώς» στην Ε.Μ.Ε., ανεξάρτητα από τους δημοκρατικούς μανδύες και ανεξάρτητα, ίσως, από τις επιμέρους προθέσεις, επικάθεται για δεκαετίες πάνω σε αυτό το δίπολο και θεραπεύει τον Ελιτισμό «μετά μανίας». Το μόνο που απασχολεί την Ε.Μ.Ε., είναι ο εκσυγχρονισμός και οι εμφανίσεις του ελιτισμού και όχι η ουσία του.

Ασχολείται για παράδειγμα για το αν τα θέματα των «Πανελληνίων» είναι σωστά διατυπωμένα, ευκολότερα ή δυσκολότερα και δεν θέλει να επισημάνει, ότι πρόκειται για θέματα Μαθηματικού παροξυσμού, που μόνο με την έμμεση ιδιωτικοποίηση, ακραία ενίοτε, μπορούν να αντιμετωπιστούν.

Δεν ασχολείται με το γεγονός, ότι τα περισσότερα μαθήματα στα Μαθηματικά τμήματα, διδάσκονται σαν «κλειστά μοντέλα», εντελώς αποκομμένα μάλιστα από την ιστορικότητά τους, «επί σκοπού», προκειμένου η γνώση να είναι «στέρεα» και αποκλειστικά μηχανιστική και εφήμερη. Συναινεί στη βίαιη, σε αφύσικη έκταση, υποκατάσταση της κλασσικής Άλγεβρας από την Ανάλυση στα Λύκεια, χωρίς να ενδιαφέρεται αν αυτό προκαλεί μίσος και απέχθεια σε ευρείες μάζες των μαθητών για τα Μαθηματικά.

Αυτή η κατάσταση πρέπει να αλλάξει.

Και για να αλλάξει, πρέπει να αλλάξει το «καθεστώς» στην Ε.Μ.Ε..

Κέρκυρα 23-2-2011

Κώστας Θύμης